

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010120
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715010120.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 26. júla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaného O. D. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 13. 12. 2017, sp. zn. 2T 24/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 13. 12. 2017, sp. zn. 2T 24/2015 bol obž. O. D. uznávaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným X. K., nar. XX. X. XXXX, v čase od 19.00 h dňa 28. 6. 2000 do 00.45 h dňa 29. 6. 2000 na Ul. G. č. X vo Y., z parkoviska pred Truckcentrom odcudzili nezisteným spôsobom tam zaparkovaný a riadne uzamknutý nákladný automobil zn. IVECO Eurocargo ML 75E14, výr. č. motora 483109/1998, výr. č. karosérie ZCFA75A 0002262985/1998, ev. č. Y. XXX W. majiteľa TATRA- Leasing, s.r.o. Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 31 321 552, ktorého nájomcom bol podnikateľ B. O., nar. X. X. XXXX, miesto podnikania Y., E. č. XXXX/XX, U.: XX XXX XXX spolu s osobnými vecami vodiča A. B. nachádzajúcimi sa vo vozidle (oblečenie, spací vak, deka, 15 ks audiokaziet, potraviny), s vozidlom prešli dňa 29. 6. 2000 v čase o 00.45 h do Maďarska cez hraničný prechod Slovenské Ďarmoty - Balássgyarmat a následne dňa 29. 6. 2000 o 15.30 h vstúpili na územie Rumunska cez hraničný prechod Artand, kde vozidlo odovzdali neznámej osobe, čím spôsobili spoločnosti TATRA - Leasing, s.r.o. Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 31 321 552, škodu vo výške 22 724,49 eur (684 598,- Sk) a A. B., nar. XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom D., S. č. X, škodu vo výške 149,- eur (4 488,77 Sk).

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 36 písm.m/ Tr. zák., § 46 Tr.zák. článku 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochranu základných ľudských práv a slobôd, trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené strany a to TATRA - Leasing, s.r.o. IČO: 31 326 552, Bratislava a B. O., nar. X. X. XXXX, trvale bytom S., s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil tým, že aj keď obžalovaný popieral spáchanie skutku, teda že by vedel o tom, že prevádza kradnuté vozidlo do Maďarska, resp. Rumunska. Obrana obžalovaného však bola vyvrátená dôkazmi ako bolo priznanie už ods. X. K. na hlavnom pojednávaní, ako aj ďalšie dôkazy v súvislosti s právnou pomocou s rumunskými i maďarskými colnými a hraničnými

orgánmi, ktorými bolo preukázané, že obžalovaný bol s predmetným vozidlom v Rumunskej republike. Obžalovanému potom súd uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby vzhľadom na odstup času na spáchaného skutku.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13. 12. 2017 obžalovaný, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že vykonané dôkazy neusvedčujú obž. O. D. zo spáchaného skutku. Súd nemôže vyvodzovať zistenie skutkového stavu len z domnienok a hypotéz s vysokým stupňom pravdepodobnosti. Stále pretrvávajú pochybnosti o vine obžalovaného a keď takéto pochybnosti existujú, je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Obhajca obžalovaného poukazoval na výpovede poškodeného B. O., ktorý menil výpovede na tú skutočnosť, že bola uzavretá kúpna zmluva medzi B. O. a občanom Rumunská M. T., takže prospech by získal poškodený B. O.. Ďalej obžalovaný poukazoval na uznesenia NS SR vedené pod č. 6Tost 32/2011 a 1Tost 12/2012, ktoré sa zaoberajú neprímeranou dĺžkou konania a konštatujú, že ochranu práva na primeranú dĺžku konania garantuje aj čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Vzhľadom na odstup času, t.j. 16 rokov od spáchania skutku sa mal týmto zaoberať aj Okresný súd Zvolen a vzhľadom na neprímeranú dĺžku trestného konania trestné stíhanie zastaviť. Taktiež poukazoval na uznesenie NS SR z 26.02.2013, sp.zn. 2To/6/2012 podľa ktorého náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr.por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o bezpečne preukázané fakty, ktoré vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Ak zostanú aj po vyčerpaní všetkých relevantných dôkazov pochybnosti o skutkovej otázke, je potrebné obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodiť. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať, správne ich vyhodnotil a skutkový stav správne zistil a vykonané dôkazy v zmysle zákonných ustanovení aj vyhodnotil.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd na O. D. bola podaná obžaloba okresným prokurátorom dňa 26. 3. 2014, keď skutku, teda prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. sa mal dopustiť spolu s obž. X. K. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Pre úplnosť je však potrebné poznamenať, že obžaloba bola podaná aj na A. E. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 a tiež na W. A. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005.

Spoluobžalovaný X. K. bol odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 pre ten istý skutok, pre ktorý je stíhaný aj obž. O. D. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pričom tento sa doznal k spáchaniu skutku a urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 4 Tr. zák. a tak podľa § 257 ods. 7 Tr. zák. súd prijal vyhlásenie, pričom dokazovanie bolo obmedzené len v súvislosti s výrokom o treste, o náhrade škody, prípadne na ochranné opatrenie. Súčasne podľa § 21 ods. 1 Tr. por. bolo trestné konanie proti obž. O. D. vylúčené zo spoločného konania na hlavnom pojednávaní dňa 4. 2. 2015, o čom bolo vyhotovené aj osobitné uznesenie zo 4. 2. 2015, sp. zn. 1T 40/2014.

Krajský súd sa vecou obžalovaného O. D. zaoberá už po druhýkrát, keď uznesením z 23.08.2017, sp.zn. 4To/106/2017 zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm.e/ Tr.por. a vec vrátil okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd sa dôsledne riadil právnym názorom vysloveným v uznesení NS SR, ako aj jeho dôvodmi a jeho postup pri zistení skutkového stavu ako aj ukladaní trestu je v súlade so zákonom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obž. O. D. spolu s už právoplatne odsúdeným X. K. dňa 28.06.2000 v ranných hodinách odcudzili zaparkovaný nákladný automobil zn. IVECO, ktorého nájomcom bol podnikateľ B. O. a s týmto vozidlom prešli do Maďarska a Rumunska, kde vozidlo odovzdali neznámej osobe. Okresný súd v tomto smere podrobne rozobral vykonané dôkazy a ich správne vyhodnotil. Obžalovaný teda spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu .

Pokiaľ ide o uložený trest prvostupňový súd sa v danom prípade dôsledne riadil zákonnými ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložil potom obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák., za priznania jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. m/ Tr.zák. a za použitia § 46 Tr.zák. a článku 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, keď sa musel zaoberať všetkými okolnosťami, predovšetkým tým, že skutok sa stal v r. 2000 a vec nebola doteraz právoplatne skončená, s prihliadnutím potom na odstupňujúci čas aj ukladaný trest je v súlade so zákonom.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, v zmysle § 288 ods. 1 Tr.por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.